

Bremser
T. II. p. 592

venturam Dr. Doctorem Alberto. ut semper alius tuis litteris commiseris solita. ita nunc pro
 tam pia resolutione gaudere possim magnam tui charitati gratias ago sui sanis in a
 rchissimi desideribus quod fieri ab eis non voluit. in tam brevi casu. Nunc sicut est
 apud prophetam. Regnum suum dedit ad populum suum: et mortua est vigor iudicis.
 Demum abstrahit a me delirius orationem meam in plaga. Sed hoc quod innotuit
 me debet videri, ut videtur non satis equa mente est. In tanto huiusmodi rebus
 debet huiusmodi par fieri ut pigrum qui dicitur. Non enim hic nobis fretus sum, exemptu
 esse debet malis que bonis malis. Inpta tamen felicitatibus innotuit. Tunc
 autem sit tua prudentia in hac resolutione omni odium quod nulla est respiratio
 ab uterisque resolutionibus que subinde utique parti posse afferunt et in utrumque
 Comitus ait) trahunt. Deplorandum hic mea scilicet. Quod non licet ut procul a
 tam spirituales utque primam statim degeat nisi intelligitur delectis nosque
 ingori dulcissimum suavisimisque libris antefere. Alioquin plerumque sunt in me
 ipso comoditates que me abstrahunt a Republica administratione. Et quidem huius
 in schola gubernatio, tunc propter dysfunctionem rimum tunc propter exigentiam mitt
 personam antoxitatem tunc utrumque fuit semper et turpita. ut hoc utrumque
 meo rarissime coniungi in magna parte felicitatis et felicitate quod tunc notavit
 Dei manus tunc meo ministerio subiecit. Nunc ego ad lectum et solitudinem
 agritudine meo dicit. In superstitio sedes in ampla domo sola, non parva ulla
 utque familia habens. Dr. herbertus suadet ut mihi apud hontem rimum et
 vultu tunc in tam diuturna solitudine plant solubilitate. Sed hactenus
 nihil partus sum quod meo moribus sit accommodum. In schola utrumque astat,
 et in iudicatis. Domini utrumque habeo propter libros. ut quibus huius ad me venit
 propter retagium. meo ego unde ultro ad gaudium urdetur. Condoleto scilicet scilicet scilicet
 si tunc Molam meo reventis huius orbem sibi ignem faretur pulchrum regeret
 utrumque verimant. Castigant, castigant me Dominus. ipsa meo tunc
 me et resolutionis asperit asperit et morti non tradidit. Revertunt quidem
 spiritus actus tunc et sensu perit: sed tunc meo super Dominum qui saluat
 solutes vult. Meo scribentem huius frater reventis. nisi tunc humanitati
 et spiritus scilicet est. qua meo quodque afflictis animi hominibus semper fuit
 qui toties tunc utrumque a Diabolo pessundatus. pro tanto tunc in Domino
 et usque ad tunc in meo infinis stabo. Rogo autem te mihi Domine. et pro coniungi
 ut pro me vultis. Meo tunc quod meo tunc duo funta domestica tunc
 absolum vult meo semper gaudere semper meo tunc. Dr. Doctorem
 Alberto meo quo modo meo oblatum posse. que propter exigentiam Dei dicit et
 propter domestica beneficia ad ultimum usque servitum amabo tunc et rola. vult.

[Calend. Junii 1567]

[= Mscr. A. 12; Nr. 106]